

ירושלים, יד' בניסן תש"ל
20 באפריל 1970

לכבוד

הגב' [REDACTED]

רחוב [REDACTED]

גבעתיים

[REDACTED] היקרה,

עיינתי בחוברת " [REDACTED] " שהוצאה לאור לזכרו של בנך היקר [REDACTED]
ו"ל ושהואלת לשלוח אלי.

מאז נודעה הבשורה המרה על נפילתו של [REDACTED], לפני יותר משנה,
דומה שלא שקט לבי, לב כל אם בישראל ויהודי הארץ. רבים בינינו שכלו את
יקיריהם במלחמות למען עצמאותנו וקיומנו והכאב גדול ורב. אולם, מעטים הם
אלה שהגורל התאכזר אליהם ותבע מהם קרבן דמים כפול - אבדן הבעל והבן.
אינני מוצאת לא את העוז ולא את המלים המתאימות לנחם אותך ביגונך אך נדמה
לי, כשם שהבעל [REDACTED] והבן [REDACTED] נפלו בגבורה, כך נושאת את בגבורה את יגונך.

טוב עשית שהצבת יד ל [REDACTED] ו"ל בחוברת הצנועה. מכתביו הוא,
מכתבי חבריו והדברים שנאמרו על ידו ואודותיו מגלמים את דמותו האצילה
ונפשו היפה.

ראוי היה שהחוברת תיקרא ע"י אלפי בני נוער, גם אלה הכירוהו
כדי שיוכלו ללמוד על תכונותיו ומעשיו וימשיכו בדרכו.

בברכה נאמנה,

שלך,

גולדה מאיר